

jönnek utánam
a régi bútorok
hajszálak porok
kétségbeesetten
kapaszkodnak belém
én már rég elhagytam őket
asztal szék nem az enyém
törötten csüng a bronzcsillár
egyik karja az előszobában
a falnak támaszkodik
félrebillent fejjel
már nem kerül föl a mennyezetre
nem ülök alá mint egy vermeer
pattog az íróasztal éjjel új helyén
beszélgetni szeretne szegény

Györe Balázs 3

(jönnek utánam)

